

de die opzichten t'eenemaal waar. Wat het eerste belangt / het kan op zijn best niet anders aangemerkt worden / dan als een droebig / naar / elendig landschap / immers deszelfs grootste gedeelte / namentlijk het gansche district landwaards in / 't welk gestadig met ys en sneeuw bedekt is / die nooit smelt / en derhalven niet kan worden bewoont. En wat aanbelangt het oberige gedeelte aan de Zee-kant / het meeste legt woest en onbewoont; maar men zou hier weder mogen zeggen / dat gelijk het eerste gedeelte / gelegen diep landwaards in / niet kan worden verholpen / het laatste gedeelte aan de Zee-kant / noch rangs door het oprichten van kolonien / en het aanqueken van den grond tot deszelfs vorige staat van vruchtbaarheid weder gebragt kan worden / ja tot een goeden boosdeelig land / midst dat de districten / die boosmaals bewoont zijn geweest / op nieuw ten besten aangelegt en bevolkt worden. Ik zal niet spreken van de grote schatten en rijkdom / dien de Groenlandsche zeën in zich bevatten / en die om zoo te spreken / onuitputtelijk zijn.

Van het land zal ik overgaan tot de Inboorlingen, die elk zal denken / dat meer elendig dan gelukkig zijn / door dien ze niet alleen zijn beroofd van de ware kennisse van hunnen Schepper, maar daarenboven de meesten een orm verachtelyk leven leiden. De kennisse Gods is zonder twyfel dat geen of liever het eenigste / 't welk men zeggen kan / dat den mensch wezentlyk gelukkig maakt,
ge.